

OK tehnika
Slovena slova
Gorenjska

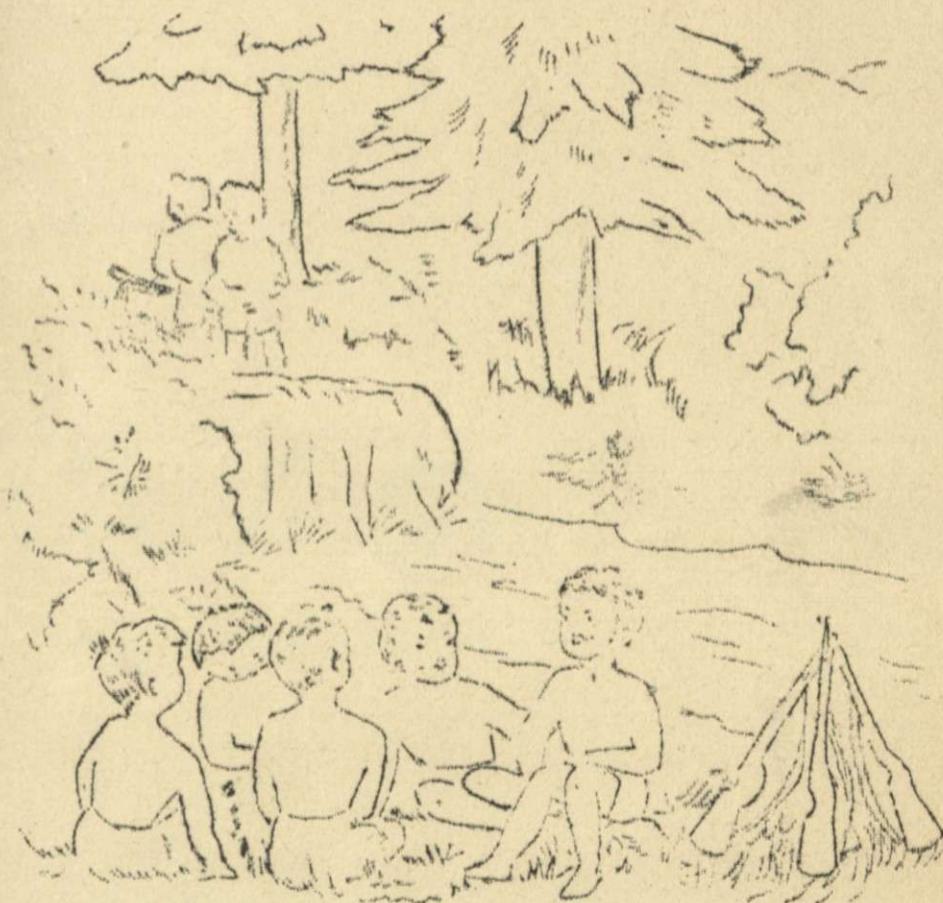
Tiphala: Gusto
last: Jurčič
Rat: Božič

820 izvodov
6. 9. 1944.

P1096

Gorenjski

PIONIR

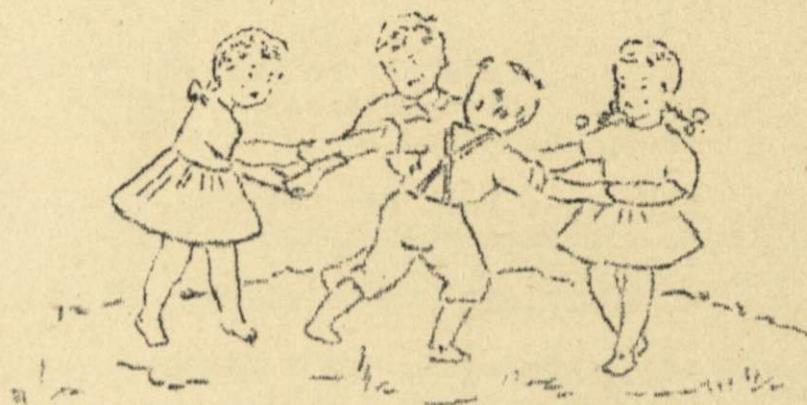

AVGUST

1944

Izdaja POOF za Gorenjsko

Pionirske kolo

Tine, Tone, Jurij, Meta,
pionirska te bo četa,
in tovariši estali,
kolo bomo zaigrali!

Tovariš Tine, ti boš Tone
in upravljal boš kanone.
Tovariš Tone, ti boš Tine,
na cesti boš polagal mine.

In Peterček junak bo cel,
sam nosil bo topovsko cev.
Kurir bo Janez, jaz bombaš,
a Jurij bo poveljnik naš.

In Jelka nam bo komisarka,
perica naša naj bo Darka.
In kuhar bo sosedov sin,
zdravnik tvariš bo Martin.

"No, mislim je že cela Ueta,
je bolničarka naj bo Ueta.
In kot dobri partizani
orožje naredimo sami.

Zdaj pa v lozo brž hitimo,
da skrivače polovimo;
in postavimo zasede,
da sovražnik nas ne zmede.

Zdaj, tovariši, vsi v stroj,
da odpravimo se v boj!
Položaje zavzemimo,
pred premočjo ne zbežimo!

Postojanke razpodimo
in domove si reñimo!
Juriš, juriš nad sovraga,
jutri bo že naša zmaga.

Marija Drnovšek.

PIONIRJA PRI VISOKI POLITIKI

Stanku Primožku: "Ali veš, kdo je Churchill? Primožek: "Vem, angleški ministerski jedsedniki!" Stanko: "Že res - to vsak ve, ampak to še ni vse. On je najboljši politik angleške države, ki je največja na svetu."

Primožek: "No, pa kaj potem? Naš maršal Tito je pa najboljši vojak in največji borbec proti nemškemu fašizmu na Balkanu."

Stanko: "Vidiš, to je ravno tisto! Le poslušaj: Churchill je prišel v Rim in se je tam sestal z našim maršalom Titom in se dva dni z njim razgovarjal. Boš videl - zdaj se bo pa nekaj velikega zgodilo. In to bo najbrže tu pri nas v Jugoslaviji. Meni se kar zdi, da bo zdaj prav kmalu konec vojne!"

PIONIR MATEVŽEK

Matevžek je bil sirota. Mama mu je umrla, ko je bil še čisto majhen. Njegov oče je bil delavec v tovarni. Ker čez dan očeta ni bilo doma, je za malega Matevžka skrbela sosedna.

Matevžek je dopolnil osem let. Vsak večer,

ko se je oče vrnil z dela, se je pogovarjal z Matevžkom o gradih domačih izdajalcih. Oče je Matevžku pričeval, koliko so ti Nemci že postrelili njegovih tovarišev delavcev; veliko jih je pa raje odšlo v gozdove in imajo sedaj puške, da lahko branijo sebe in domače pred pritepenci.

Matevžek je ob takem pričevanju zasovražil vse te ljudi. Vsakemu Nemcu se je izognil, če ga je srečal na cesti.

Matevžek je vsak dan zahajal k svojim tovarišem pionirjem. Menili in posvetovali so se o tem, kako bi škodovali Nemcem in pomagali partizanom.

Nekoč je bil za Matevžka grozen dan. Očeta ni bilo doma. V njegovo stanovanje so vdružili Nemci. Vse so pretaknili in razmetali. Grdo so kričali nad Matevžkom - nič jih ni razumel - ali vesel je bil, da niso našli očeta.

Oče je odšel k partizanom. Matevžek je odsej stalno bival pri sosedu.

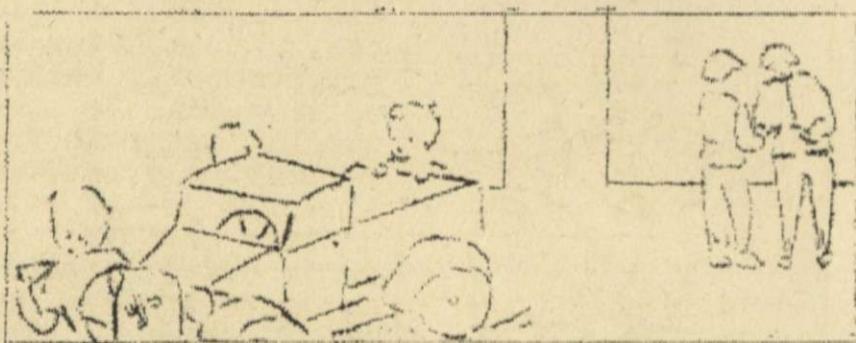
Ne dolgo za tem so zopet pridrveli v vas nemški avtomobili. Polni so bili vojakov, ka-

tere je Matevžek tako sovražil.

Vojaki so brezbrižno postajali okrog avtomobilov.

Kaj hitro so se med nje pomešali pionirji. Spočetka so le od zunaj ogledovali in optipavali avtomobile. Ker pa se vojaki niso menili zanje, so hitro postali bolj predrzni. Plezali so v automobile, poskušali sedeti za krmilom, semintja je kdo pritisnil na hupo, da je zatrobilo.

Matevžek je sam šaril po nekem avtomobilu.

Stikal je po predalčkih in se oziral okrog. Nemec pri avtomobilu se je pravkar odstranil - cigareto je šel prižigat k sosedu. Matevžek je izkoristil priliko. - Smuk - in v hlačnem žepu je imel lepo pištolo. Še enkrat se je previdno ozrl okrog - nihče se ni zmenil zanj. Brž jo je ucvrl proti domu.

Doma je dobro skril pištolo. Samo teti -- sosedi jo je pokazal. Ta se je grozno prestrašila in rekla, da mora pištolo takoj nosti nazaj.

Matevžek se je uprl. "Pištolo bom nesel očetu", je rekel.

Drugi dan je skupinica pionirjev z Matevžkom nesla pištolo partizanom.

"Očetova bo" je vso pot v duhu ponavljal Matevžek.

In res! Med partizani je Matevžek zagledal očeta. Vrgel se mu je v naročje - pripovedovanju ni bilo konca.

Vsi partizani so pohvalili Matevžka. Še najbolj pa je bil Matevžek ponosen in vesel očetove pohvale.

NOVO TEKMOVANJE

PIONIRJI! 20. avgusta se je začelo novo tekmovanje. To tekmovanje se imenuje

TEKMOVANJE ZMAGE.

Tekmovanje bo trajalo do 20. oktobra.

Tekmujte, kdo bo napravil več sabotažnih akcij, kdo jo bo Nemcem še bolj zagodel!

Zberite vse sile in tekmujte, da bomo v tem tekmovanju res dosegli našo zmago!

O vseh uspelih akcijah nam sproti poročajte! Vaše uspehe bomo vedno priobčili v "Pionirju".

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXX

VSI ZBIRAJMO PAPIR ZA "PIOINIRJA"!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXX

Takšni naj bodo pionirji!

Tovarišica Marica nam piše:

"Pred enim letom so prišli v našo vas gestapovalci in ustrelili 30 vaščanov, med njimi tudi očeta 8-letne Anice in lo-letnega Jožeka. Joj, kako so takrat pri njih jokali! Čez kaka dva dni pa je jok čisto potihnili. Kako to?

Tako je bilo: mati si je obrisala oči, zbrala je otroke in jim povedala, da se ne smejo več jokati, ampak, da morajo vsi delati, da ne bo domačija propadla. In je še rečla, da morajo vsi zato delati, da bodo imeli partizani kaj jesti. Saj partizani preganjajo Švabe, ki so ubili očeta.

In kako od takrat delata Jožek in Anica, ki sta postala pionirja in se jima zdaj reče Janko in Metka!

Metka pometa, riba,
pospravlja, kuha -
cela gospodinja je;

Janko pa živino opravlja, kosi, na
polje hodi - pravi
gospodar je.

Zraven pa imata še toliko časa, da Metka organizira Pionirke, Janko pa je kurir in prenaša pošto za partizane.

Taka sta naša dva pionirja, mati se je kar opomogla, ker sta tako pridna. Toliko zdaj pridelajo, da dobi pri njih vsak partizan jesti in piti, kadar pride mimo.

Takih pionirjev je človek vesel! Še Tito jih bo, kaj bi ne!

Pionirček

Tonček je prišel,
torbico nosi
za partizane
živeža prosi.

Soseda je dala
jajčeca tri,
mala Marjanca
za ščepec soli.

Mamica moja,
pa žlico zabele,
da se za ponev
ne bodo prijele.

XXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX

ZBRRAJ O HRANO ZA PARTIZANE!

XXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX

Nova šola - novo veselje

Minka in Lovro sta bila soseda. Hoditi sta morala v nemško šolo. Nerada sta hodila v šolo in bala sta se učiteljice, ki je govorila same tuje, nerazumljive besede.

Vsak dan sta Minka in Lovro komaj čakala, da je bil končan pouk. Vsa vesela sta hitela domov. Naslednji dan pa je zopet oba morila skrb - zopet bosta morala iti v nemško šolo.

Zgodilo se je, da so prišli v vas parti-zani. Zagrozili so tuji učiteljici, da ne sme več potujčevati slovenskih otrok. Tujka učiteljica se je prestrašila in je za vedno odšla.

Nekega dne prihiti Minka vsa vesela k Lovru in mu pove, da je bila v naši novi šoli. Učili so se slovensko brati in pisati.

Drugi dan se je pridružil Minki še Lovro. Kako rada hodita zdaj mala pionirje v slovensko šolo. Vedno komaj čakata učne ure. Tovarišica učiteljica govorí tako lepo v maternem jeziku. Naučila sta se že toliko lepih stvari.

Vsi pionirji radi hodijo v šolo. V novi šoli se učijo o naši hrabri vojski, ki pov sod preganja nemške suroveže in o našem ljubljenem maršalu TITU.

Vsi pionirji so se že v novi šoli naučili pisati z velikimi črkami. Napisali so pismo maršalu Titu.

Poglejmo, kaj pišejo pionirji!

PIONIRJI PISEJO MARŠALU TITU DRAGI NAŠ MARŠAL TITO!

TVOJI HRABRI VOJAKI PARTIZANI SO NAM PRIBORILI NA ZAJ SLOVENSKO ŠOLO.

ZELO SMO JIM HVALEŽNI.
VSE BOMO STORILI ZANJE IN JIM POVSOD POMAGALI, KJER BOMO MOGLI.

KMALU BO TVOJA HRABRA VOJSKA IZGNALA NEMCE IZ NAŠE DRŽAVE.

POTEM BOMO ZOPET VSI SVOBOĐNI.

SMRT FAŠIZMU - SVOBODO NARODU!

PIONIRJI

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

VSE ZA PARTIZANE! ŽIVELA NAŠA VOJSKA!

ŽIVEL MARŠAL TITO!

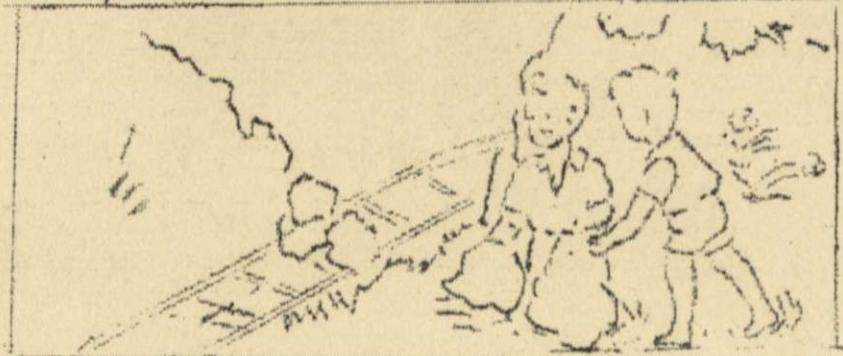
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

PIONIRJI TEKMUJEJO

Napad na vlak

Vlak ustaviti - to pa že ni majhna reč za naše pionirje!

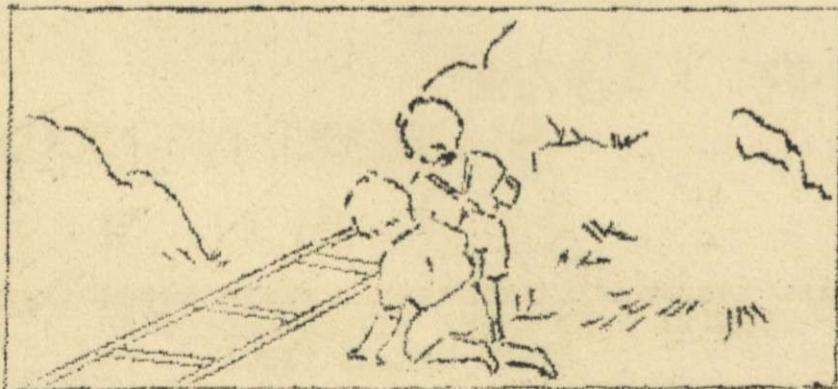
Pionirja Lukec in Nacek sta naredila načrt, kako bosta ustavila vlak.

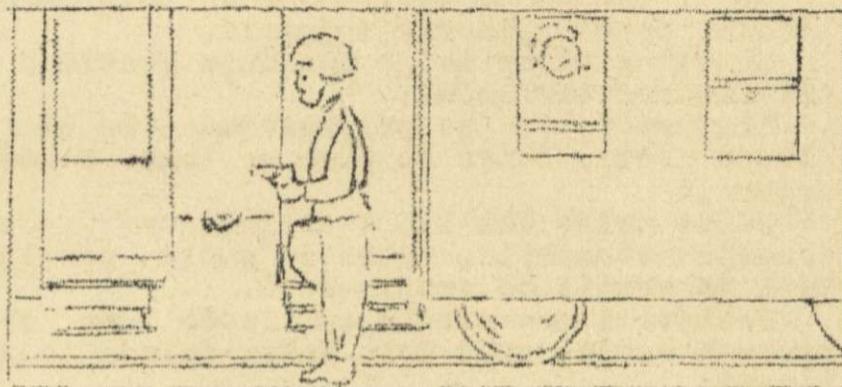
Železniška proga na ovinku. Pionirja valita težke skale na progo.

Po težkem delu poiščeta pionirja zaklon za veliko skalo in opazujeta.

Iz daljave prihaja vlak.

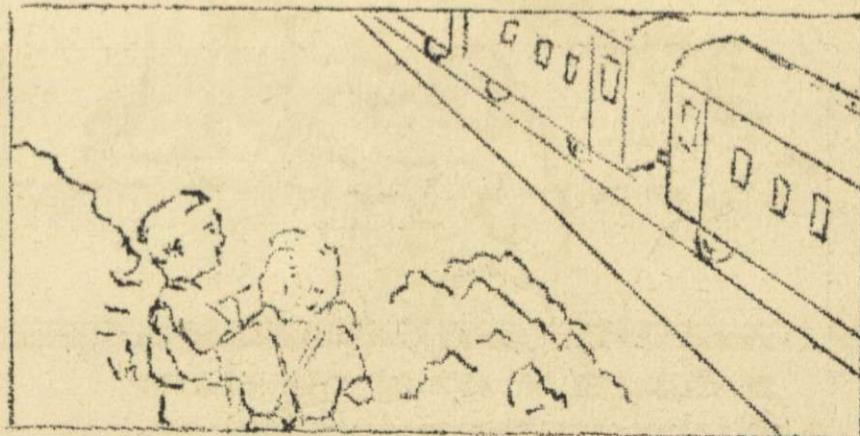

Tresk! Vlak zavozi v skale in se ustavi. Preplašeni Nemci skačejo iz vagonov.

Pol ure je minulo, preden so Nemci odstranili skale in popravili škodo na stroju. Jeza in nervoznost zaradi polurne zamude jim nič pomagala. Še prav hiteli so v skrbeh, da jih na tem nevarnem kraju ne napadejo partizani.

Vlak odpelje. Pionirja vstaneta izza skale vsa vesela nad uspelo akcijo.

Pa še era . . .

Skupinica pionirjev se je zbrala na vasi.

"Je kaj novega?"

"Hm, hm!" kašljajo malo v zadregi; nihče ne upa z besedo na dan, da ne bi čula nepoklicana oseba njihovih tajnosti.

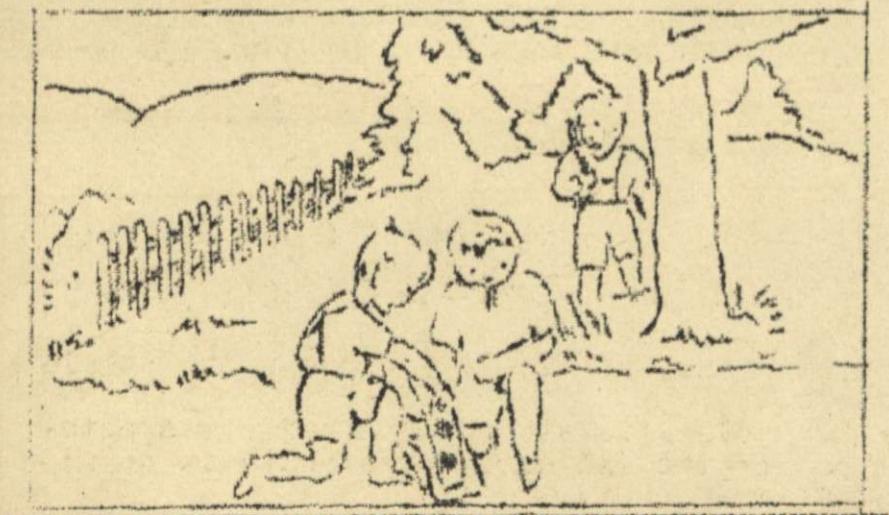
Črnolasi Mihec se je nazadnje previdno ozrl na okrog ter začel:

"Tovariši, vse je pripravljeno. Da bi le šlo po sreči. Danes jo bomo poštano zagodili Švabom."

Nismo dolgo čakali. V daljavi se začuje brnenje avtomobila. Hitro so padla povelja. Vsak je skočil na svoje mesto.

Postavili smo straže in zasede na obeh straneh ceste, prav tako kakor delajo to partizani.

S tovarišem Jakcem sya stekla za ovinek, kjer sva imela pripravljeni dve dolgi lati z nagosto nabitim, dolgimi, ostrimi in močnimi šeblji.

POŠILJAJTE DOPISE ZA "PIONIRJA"!

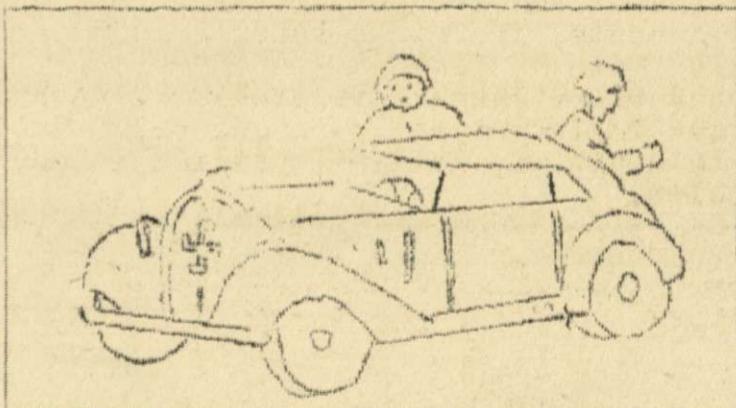
Zagrebla sva late v pesek toliko, da so le konice Žeblov gledale na dan.

Pravkar sva dogotovila delo, ko naju je straža obvestila, da se avto približuje. Skočila sva v bližnje grmovje ob cesti, da bi mogla opazovati ves potek. V napetem pričakovanju zagledava nabito poln avtomobil švabske policije.

Še malo! Kaj bo? Bo imelo uspeh naše delo - ali smo se zastonj trudili? Tako sva premisljevala.

Sedaj! Vozilo vozi čez past.

Ersssk! je zaškripala lata, nato oglušujoč pok in silkanje zraka. Pnevmatike so raztrgane. Avto se je ustavil, policija je iz-

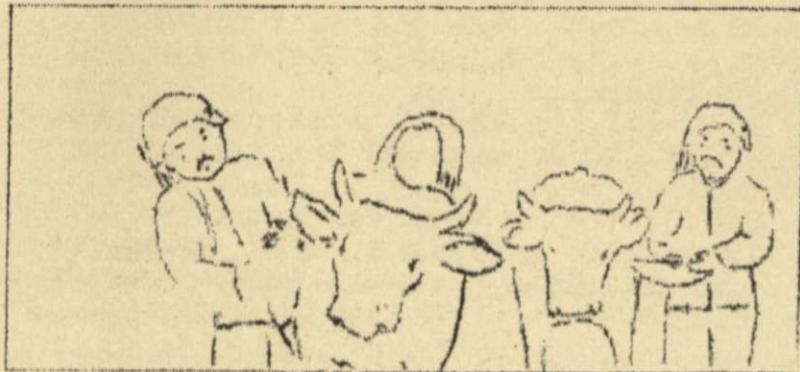
stopila ter z besnimi obrazi in jezniimi kloktvami tipala uničena kolesa.

Naše delo se je odlično posrečilo. Švabi niso mogli naprej.

Tritajeno sva čepela v grmovju in čakala kaj bo.

Dva policista sta odšla nazaj v vas, ostali pa so stražili okrog avtomobila in se niso nikamor oddaljili.

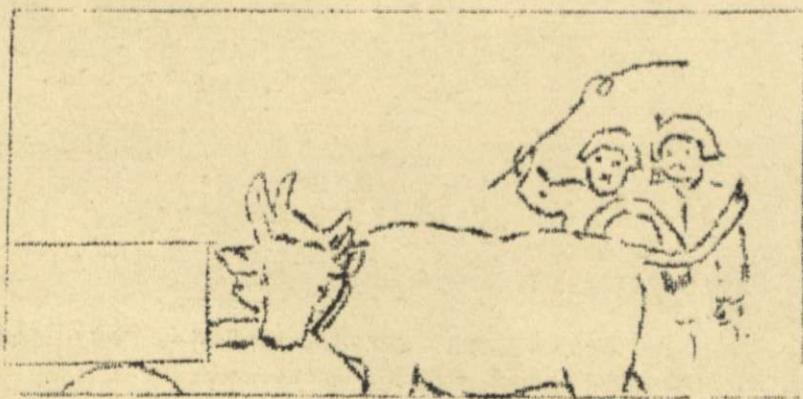
Kmalu sta se policista vrnila iz vasi in priginala s seboj par volov,

Oba vola so vpregli k avtomobilu in ritenski so odvlekli z voli avtomobil nazaj, od koder je prišel.

Potezeno so Švabi koračili peš za avtomobilom.

Od vseh strani smo prilezli iz grmov. To je bilo smeha.

卷之三

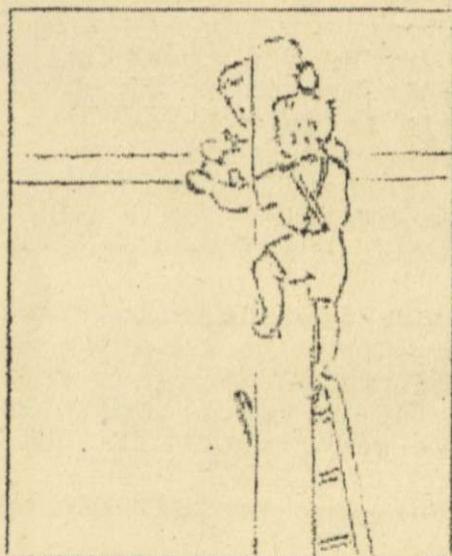
PIOMBO A NADALJUDE S SABOTAZANT!

卷之三

TUDI TELEFON VAM NE BO SLUŽIL!

Pionir Jožek poroča:

Napravili smo načrt, kako bomo porezali telefonske žice, da Švabska patrola ne bo mogla najti na telefonskem vodu poškodbe.

Dolgo časa smo čakali ugodne prilike.

Končno se nam je ta prilika ponudila in vse se je imenitno posrečilo.

Tovariš Tarzan je šel na stražo, Gregor in jaz pa splezava na telefonski drog. Škrт, Škrт..., žice so bile porezane. Gregor jih je sproti levil v roko. Nato sva hitro prestrižene žice zvezala slupaj z vrvico, povrhu pa vse slupaj povila z izolirnim trakom.

Še enkrat preglejava najino delo. Izvrstno! Poškodba se niti od blizu ni dala ugotoviti - tako imenitno se nama je posrečilo delo.

Nitro smo se vsi trije umaknili.

"Zdaj pa naj le telefonirajo Švabi, če morejo", je dejal Gregor.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXX

TO SO KASJI PIONIRJI!

ZRVO DO ZRNA, POGAČA-SABOTAJA ZA SABOTAŽO, ZMAGA,

XXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXX XXXXXXXXX

Pionirčki ali že veste...

da je Rdeča Armada začela novo, veliko ofenzivo v Rumuniji in prodira sedaj nezadržano naprej v središče Rumunije in proti Jugoslaviji z namenom, da se združi z vojsko našega maršala Tita;

da se je 15. avgusta začela nova invazija v južni Franciji. Zaveznički so na tem odseku prodrli že 180 km v notranjost ter ujeli nad 17.000 sovražnikov in tri nemške generale;

da so druge zavezničke armade v Franciji oddaljene od nemške meje še dobrih 200 km. Zaveznička vojska je obkolila Pariz - mesto samo pa so osvobodili francoski rodoljubi;

da hrabri poljski partizani kljub strahovitim nemškim napadom držijo velike predele mesta Varšave v svojih rokah;

da naša Narodno Osvobodilna Vojska po vsej Jugoslaviji vedno huje udarja po okupatorju. Vsak dan se naši vojski priključujejo v vedno večjem številu četniki in domobranci, ki so bili zapeljani in so sedaj spoznali zmoto;

da lahko kmalu pričakujemo končni udarec naše NOV po okupatorju.

ZA BISTRE GLAVICE

Začetne črke predmetov, ki jih vidiš na slikah, so obenem začetne črke imen velikih mož naše dobe. Kdo so ti možje?

